UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

Lectio ij

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

Preces populi tui queſumꝰ dñe clementer exaudi: vt q̇ iu
ſte pro peccatis noſtris affli-
gimur pro tui nominis glīa
miſericorditer liberemur Per
Benedicamus dño ſine allīa.
Si ante feſtū purificatōis ve
nerit poſt primum bñō ſuffra
gia de dña ⁊ non plura. Si ve
ro poſt feſtū purificatōis vene
rit nulla ſuffragia. Nota etiā
ꝙ ſi hodie occurrit feſtū nouē
lectionum veſpere dicūtur mō
quo ſupra. Sed poſt primum
bñō ſuffragi. de feſto Excepto
feſto purificationis. Quod ſi
hodie occurrerit veſpe dicunt
de feſto. ⁊ poſt primū benedi.
añ Hymnum cantate. vt ſu-
pra. ⁊ ibi clauditur alleluia ℣
Veſpertina. Collecta. Pre-
ces populi vt ſupra ⁊ non plā
Nota etiam ſi in dominicam
ſeptuageſime occurrit feſtum
nouem lectionum transferet i
feriam ſecundam Excepto fe
ſto purificatōnis quod ibidē
ſolenniter agitur. Poſt pmū
Bñō in primis veſ. añ. Hym
num cantate vt ſ cum ℣ ⁊ col
lectis vt ſ Et ibi claudit allā
Cetera oīa pter allā ſolenni-
ter de feſto. Ad completoriū
Conuerte nos Deus ī adiu-
torium Domine ad adiuuan
dum Glīa Sicut erat. Loco
allā dicitur Laus tibi domie
rex eterne glorie: ⁊ ita in oībꝰ

bus horis vſq ad cenam dñi.
Si vero etiam in añ vel ℞. oc
curreret allā vel ꝑtermittatur
vel loco eius dicatur in eternū.
Cetera ſicut hucuſq Ad ma
tutinas Inuitat. añ pſ ⁊ ℣.
in primis duobꝰ nocturñ. ſicut
pſalterio. Geneſis pmo. Le. I
In principio creauit deꝰ
celum ⁊ terram. Terra
autē erat inanis et vacua: ⁊ te
nebre erant ſup faciem abyſſi
⁊ ſpiritus dñi ferebatur ſuper
aquas. Dixitq deꝰ Fiat lux.
Et facta eſt lux. Et vidit deꝰ
lucem ꝙ eſſet bona. ⁊ diuiſit lu
cem a tenebris: Appellauitq
lucem diem: ⁊ tenebras noctē
Factūqz eſt veſpe ⁊ mane di-
es vnus Tu autē dñe nri. ℞
In principio fecit deus celū
⁊ terram: ⁊ creauit in ea homi
nem Ad imaginem ⁊ ſimili-
tudinem ſuam. ℣. Formauit
igitur dñs hominē ꝺ limo ter
re: ⁊ inſpirauit ī faciem eiꝰ ſpi
raculum vite Ad imaginem.
Dixit quoq deus Lectio ij
Fiat firmamentum in medio
aquarum ⁊ diuidat aq̄s ab a
quis Et fecit deus firmamē
tum diuiſitq aquas que erāt
ſub firmamento ab his q̄ erāt
ſuper firmamentum. Et factū
eſt ita: vocauitq deus firma
mentum celum: ⁊ factum ē ve
ſpere ⁊ mane dies ſecundꝰ. L.
℞. In principio deꝰ creauit

celum et terram: ⁊ ſpiritus do
mini ferebatur ſup aquas Et
vidit deus cūcta que fecerat
⁊ erant valde bona. ℣ Igitur
perfecti ſunt celi ⁊ terra ⁊ om/
nis oꝛnatus coꝝ. Et. Lec. iij.
Dixit vero deus. Congregē
tur aque que ſub celo ſūt i lo/
cum vnum ⁊ appareat arida.
⁊ factum eſt ita. Et vocauit
deus aridam terram: congre/
gationeſqꝫ aquarum appella/
uit maria. Et vidit de⁹ ꝙ eēt
bonum ⁊ ait Germinet terra
herbam virentem ⁊ facientē
ſemen et lignum pomiferū fa/
ciens fructum iuxta genus ſu
um cuius ſemē in ſemetipo ſit
ſup terram. Et factum ē ita.
Et protulit terra herbam vi/
rentem facientē ſemen iuxta
genus ſuum: lignumqꝫ faciēs
fructum: ⁊ habens vnūquod/
qꝫ ſementem ſm ſpeciem ſuā
Et vidit deus ꝙ eſſet bonum
Et factum eſt veſpere ⁊ mane
dies tertius Tu autē domi͂e.
℟ Formauit igitur dn̄s ho/
minem de limo terre ⁊ inſpira
uit in faciem eius ſpiraculū
vite. Et factus eſt homo i a/
nimam viuentem. ℣. In pri
cipio fecit deus celum ⁊ terrā
⁊ plaſmauit in ea hominē Et
Gloria Et. Sermo beati io/
hannis epiſcopi Lectio qrta.
Dignitas humane oꝛiginis
facile agnoſcit̄ conſiderata ſó

limitate auctoꝛis Nec eni͂ fa/
cile poterat eſſe vel leue quod
manus ſacra confinxit ⁊ cele/
ſtis flatus in vitalem ſubſtā/
tiam animauit: maxime cum
idem artifex deus poteſtatē
ſuā in omnem fabꝛicam eidē
homini fuerat traditurus: vt
quem ſm preſidem poſt ſe fa/
cere diſponebat eundem face/
ret plenum atqꝫ perfectū. Tu
autem. ℟. Tulit ergo domi
nus hominem ⁊ poſuit eum i
paradiſum voluptatis Ut o/
perarētur ⁊ cuſtodiret illud.
℣. Formauit igitur dn̄s ho/
minem de limo terre ⁊ poſuit
eum in paradiſum Ut opera
retur ⁊ cuſto Lectio quinta.
Et vt haberet in ſeſe digni/
tatem qua precelleret ⁊ pote/
ſtatem qua cunctis animan/
tibus imperaret ſoli ſeruiens
illi a quo ei cuncta fuerant ſb/
iugata vt imperaret mundo:
ſeruiret deo: creatoꝛem ſuſpice
ret creaturam ſibi parere com
pelleret: tantumqꝫ ditionis ſe
ſe domino debere perſpiceret:
quantū ipſa creatura exigerē
habens in pꝛopꝛia poteſtate ⁊
obedientiam ⁊ contēptū obe
dientiam qua viueret: contēp
tum quo digne pro merit; in/
teriret. ℟. Dixit domin⁹ ds
non eſt bonum eſſe hominem
ſolum Faciamus ei adiutoꝛi
um ſimile ſibi. ℣. Ade vero ñ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN